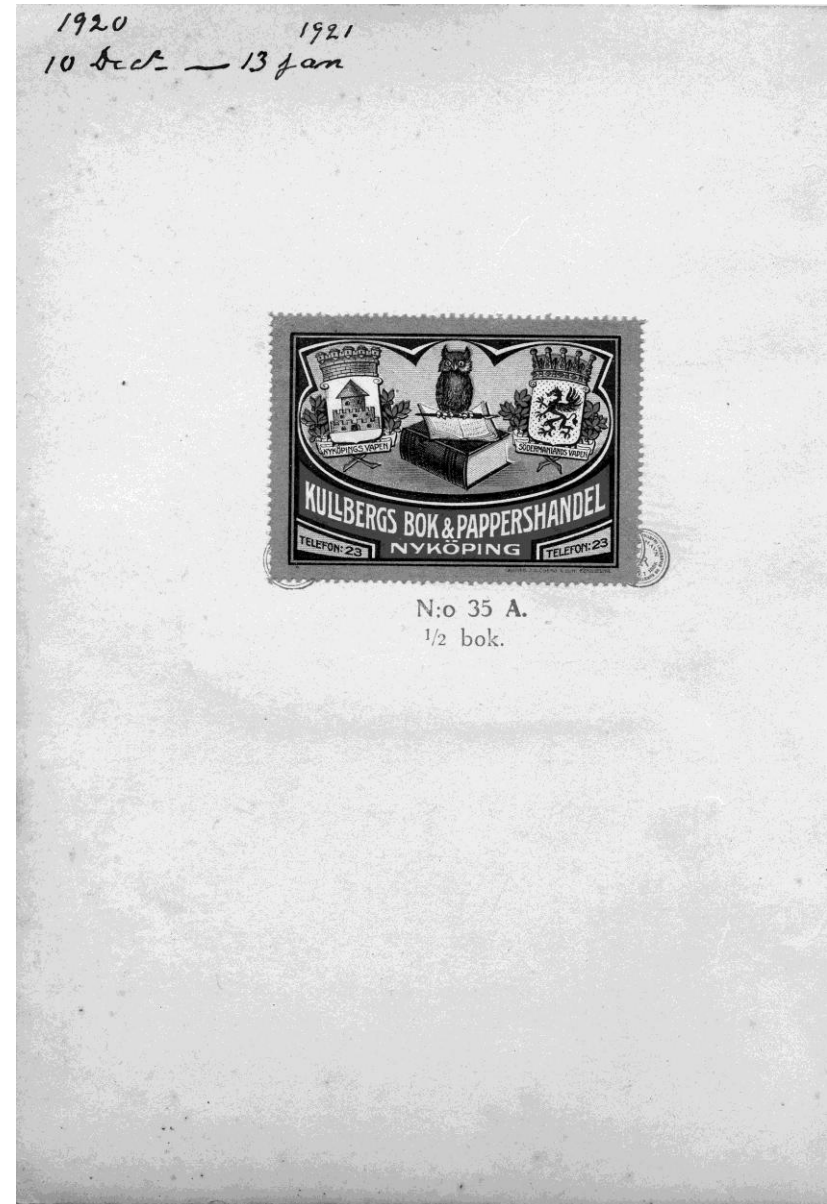
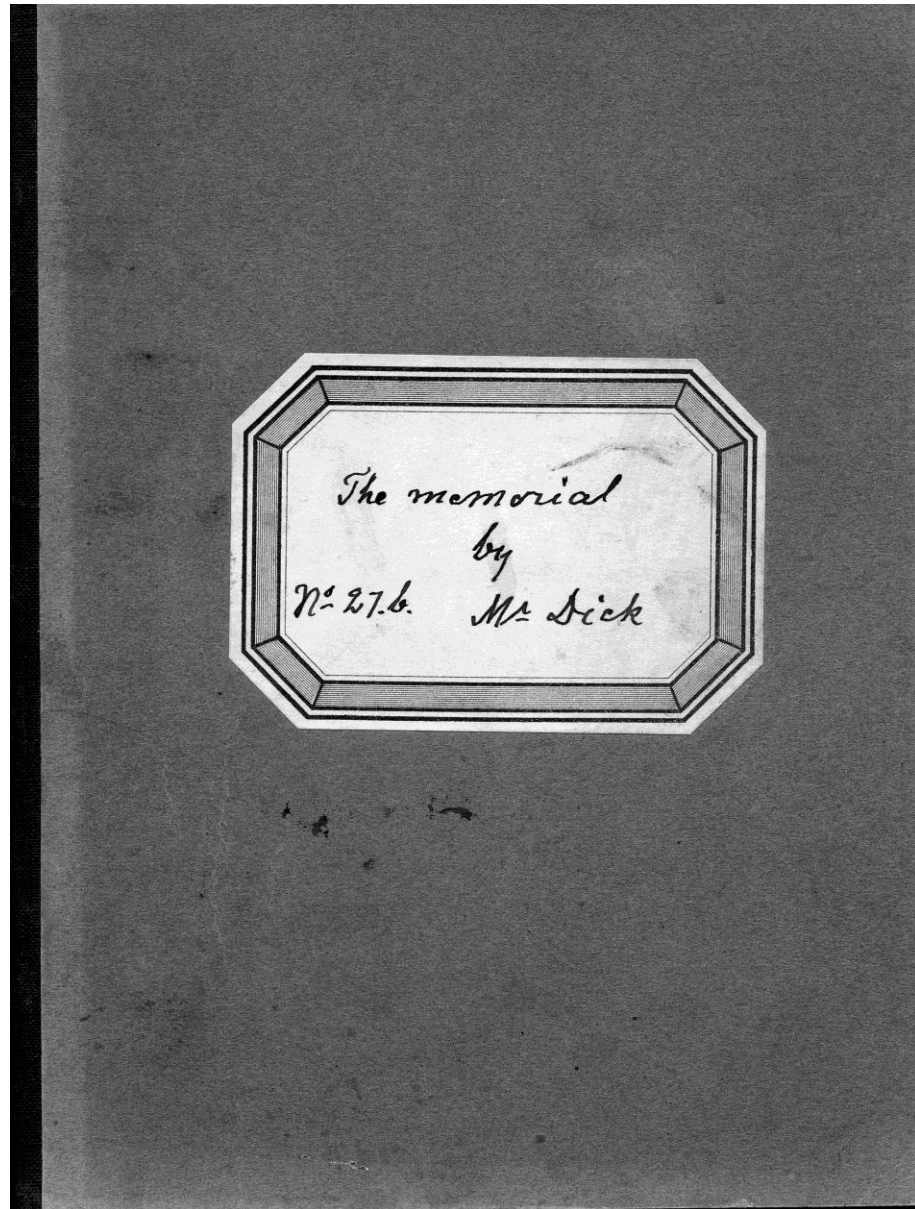

The memorial by Mr Dick nr 27b

The memorial by Mr Dick nr 27b

Om häcklarna af nationernas förbund skrifver V. Spg:

Man lär vara på aktualiteterna hvar de Yppa sig, och gör sitt bästa af dem, åfven då de äro uttryck för en helt annan anda än ens egen. Man är lika hjärtligt med, när det anmärktes att förbundet tar sig för stor myndighet, som när det klandras för svaghet, man finner det lika illa att det saknar en militär ordningsmakt som att det skaffar sig en. Hufvudsaken är att det säger någonting hvasst, sak samma hvad. Så har man hållit på ända sedan förbundet kommit till, och så kommer man att fortsätta tills man tröttnat liksom en hund som skäller på månen. ^{x)}

(Egendomligt är att de svenska motståndarna till Folkens förbund^{xx)} icke inte att om detta går i putten komma vi och de andra småstaterna ~~att~~ helt och hållet under det

xx) Tyskdyrkarna

x)v Sid 11

föraktliga Englands och - på den allra sista tiden – ännu gemenare Frankrikes fuktel, ty ett förenadt Europa bör dock kunna sätta någon kapon på dessa banditnationers brottsliga machinationer.)

I förbudsfrågan skrifves om förbudsfanatikerna:

--- Förbudssynpunkten är på väg att helt undantränga det praktiska nykterhetsintresset. Antingen förbudet eller också ingenting alls. Den som arbetar för att med till buds stående medel tränga missbruket tillbaka, hålla bruket inom socialt försvarliga gränser och återupprätta alkoholister är en dålig nykterhetsvän, eller rent af en fiende till folknykterheten, ty i den mån arbetet bär frukt kan det försvaga förbudskrafvet och försena dess förverkligande.

(alldeles som de bekväma vänstersossarna motarbeta åtgärder afsedda att förbättra arbetsklassens ställning

inom det nuvarande samhället emedan "Katastrofen^{x)}"
derigenom kan komma att torka in

--fanatismen ser enda räddningen i totalförbudet och låter
hällre målet, före nykterheten gå till spillo, än den viker en
hårsmån från sin negativa formel.

Den belgiska tidskriften Revue Economique International
offentliggör en artikel af förra franska finansministern Klotz,
hvari han, efter att ha redogjort för Frankrikes oerhörda
ekonomiska uppoffringar ~~som det gjort under~~ under kriget
och de bördor som lagts på dess skuldror för
återupprättande af de förhärjade provinserna skrifver:

Frankrike har mobiliserat 89% af sina män, under det
England inkallat 58 % och Förenta staterna, 17 % - Frankrike
har förlorat en soldat på tre under det England förlorat en
på sex. Italien en på sju. Förenta staterna

x) bolsjevism, kommunism m.m.

en på hundra och Tyskland en på fem. Det skulle vara
förvånande om man förbehöllo Tyskland den sentimentala
medkänslan^{x)} under det man råder Frankrike till försiktighet
och uppmanar det till mod på det finansiella området. ---
Till slut säger han: Frankrike har rätt att tala högt och fast i
Ententerådet, då det gäller att utverka den nödiga,
fullständiga godtgörelsen. Må fördraget helt och hållet
utföras. Frankrike behöfver icke mer, men detta
uppfyllande af fördraget är vårt kraf på grund af dess
ovilkorliga nödvandighet och rättvisa. Rättvisan
kompromissar inte.

Det ligger något obeskrifligt tilltalande i fordna tidens
fromma kustborsdbön till Herren att han i sin godhet måtte
välsigna stranden, det vill säga ~~skulle~~ skulle vilseleda
sjöfarande så att de förlista der och derigenom
underlättade plundringsarbetet – Undras om Konsol E. på

x) Det är just hvad vi göra här i Sverige!

Gottland uppsände dylika böner under sina manipulationer
– med vilseledande eldar etc.

(En egendomlig uppfattning af den allvisa och gode guden
att söka göra honom till medbrottsling i hårresande
banditstreck)

Apotekarna i det torrlagda Norge ha konstaterat att de
sjukdomar som lämpligen botas med starka drycker med
anledning af den stundande julen tilltagit i så oroväckande
grad att man fruktar en katastrof inom den norska
sjukvårdsstatistiken.

Samtidigt beskyller en insändare i Dagens Nyheter doktor
Bratt för en beklaglig brist på människokännedom då han
genom att låta stockholmarna utfå sina spritransoner redan
den 10de december, helt säkert blir skuld till en torr ~ och
trist jul.

I ett valtal yttrade Asguith:

En socialisering skulle tappa af det fritt flytande
hjärteblodet i britisk

arbetsamhet , sätta byråkratiska förordningar i högsätet,
sträfva att stereotypisera tillverkningsmetoderna, stå i
vägen för uppfinningars tillgodogörande, hejda
förbättringar i arbeten och ledning. En socialisering skulle
förlama enskildt initiativ och enskild företagsamhet och
enligt min uppfattning förr eller senare – snarare förr eller
senare – utarma samhället^{x)}

Om fredsprisen skrifver:

Det kan icke undgå att väcka en för hela norden och
dermed också för vårt land fördelaktig uppmärksamhet att
fredspriset ges åt Wilson och Borgeais just nu då
folkförbundet sammanträder. Det skall lära alla förbundets
vänner ute i världen förstå att skandinavien, jämnlikt sin
fredsvilja och sin höga kulturståndpunkt, är fullt och helt
med då det gäller att göra det stora försöket --- I realiteten
ha prisen utdelats

x) se ²⁾ sid 73

The memorial by Mr Dick nr 27b

åt nationernas förbund, och stortinget fastslår därmed för sin del att idén om folkförbundet och detsamma konstituering utgör den märkligaste tilldragelse som inträffat på senare tid i hvad det gäller sträfvandena att ge världen en varaktig fred. Ty presidenten Wilson är mannen som gaf det stora uppslaget och Leon Bourgeois är folkförbundsrådets första president.

Man känner sitt bröst häfvas af berättigad stolthet då nobelpristagaren Krogh meddelar att ens "kapillärkärl" lagda i rad efterhvarandra skulle räcka minst två gånger rundt Jorden.

Undras hur många hvarf salig Lunkans kapillärkärl skulle ha räckt?

Vid ett kommunistmöte i Moskva uppehöll sig Lenin vid Koncessionerna. (hvarigenom stora delar af landets naturtillgångar, jord, skogar etc. bortföropaktas till utlänningar). De betyda icke fred, utan krig i ny form. Kapitalis.

X) Mosk-va, Mos-kva? Moskva kommer väl af moskovit? Vet ej. (Nej moskovit af Moskva – åsna)

fred, utan krig i ny form. Kapitalisterna skola måhända försöka införa fri handel och ~~foras~~ bedraga oss, men vi ha medel att förhindra det. Världsrevolutionens väg går i zicksack, men det leder till målet (undergång) med militärmakt kan man icke längre slå oss. De europeiska staterna stå inför inre upplösning(en så'n rackare att ljuga för de okunniga, missledda i grund och botten godsinta och snälla ryska analfabeterna) – man förbjuder oss icke ens längre att drifva propaganda.

Äfven Trotsky berörde världsrevolutionen. Den kom inte så snart vi önskade. Det återstår icke decennier men icke heller blott några veckor.

--- Trotsky betonade nödvändigheter af att vara beredd för krig i Kaukasien mot Ententen --- ³⁾ sid 74

Vid senaste kommunalfullmäktigevalet i Grangärde har en familj fått tre medlemmar valda. Fadern

The memorial by Mr Dick nr 27b

är borgerlig, sonen högersocialist och dottern bolsjevik. Om modern till på köpet skulle råka till att vara förbudsvän och farfar apellist bör det bli muntert i familjekretsen.

Hinke Bergegren har skickat en skrivelse till våra ungsossar här i Vrena hvare de uppmanas att agitera för anställande inom socknen af en extra barnmorska för fosterfördrifning.

I den nu mycket omdebatterade frågan om tullförhöjning skrives:

--- En generell förhöjning af industritullarna skulle ofrånkomligt leda till att prisnivån hölles uppe ofvanför den i utlandet gällande eller ytterligare stegrades. I första hand skulle varuprisen stiga. Derefter skulle arbetarna säkert icke dröja med att fordra en motsvarande kompensation i höjning af arbetslönerna. Jordbrukarna skulle kräva liknande skyddsåtgärder för jordbrukets produkter. Kort sagdt, landet skulle utan tvifvel gå till mötes

en utveckling af de ekonomiska och sociala förhållandena som vore motsatsen till önskvärd (och som skulle helt och hållet tillintetgöra hvarje möjlighet för oss att konkurrera på världsmarknaden, hvarutinnan vi redan är, handikappade på grund af klimat, lättja, slöhet och konservatism.

Stockholms stad tycks stå i valet och kvalet mellan att bygga om alla sina broar eller alla de spårvagnar som nyligen inköpts från Tyskland. De äro näml. så åbakigt tunga att broarna ej orka med dem. Lefvo sakkunskapen! Som firat en sannskyldig triumf genom deras inköpande.

Till Moskva har ^{x)} anländt 4000 i Mandsjuriet värfvade Kineser af hvilka skall bildas ett elitregemente, som får till uppgift att vakta Kreml. (Lenins residens). Den 26te november har på rådsregeringens order tre regimenten tillhörande Moskväs garnison afväpnats af kommunistisk trup-

x) den 12 December

perna och Kinesdivisionen. De afväpnade soldaterna sändes till städerna Vladimir, / och Tula. Samtliga officerare i ofvannämnda regimenten och 250 soldater ha ~~inpassats~~ arresterats och inspärrats i Moskvas fängelser. Afväpningen och arresteringen förklaras stå i samband med en vidsträckt antibolsjevickisk sammansvärjning som uppdagats efter angivelse från bolsjevikdelegationer i Prag (se ³) sid 15

Moskvatidningen Pravda meddelar att sovjetregeringen beslutat fullständigt afskaffa penningväsendet. ~~Den~~ Man beräknar att dekretet kommer att träda i kraft från den 1 januari 1921 ” såvida inte något oförutsedt inträffar ” (hvilket svek, som bekant då och då händer i det heliga Ryssland.)

Om resultatet af denna reform skrifver den kända kommunisten Larin – ” bytessystemet, hvilket inrotats sedan århundraden, kommer att störta samman som ett korthus, så snart det segrande proletariatet –

kommer i gång med organiseradt arbete (faran är således ej öfverhängande). När våra barn vuxit upp komma penningar för dem att vara en saga blott, och våra barnbarn komma att känna penningar endast af afbildningar i historiska läroböcker.

Larin har utan tvifvel rätt då han längre fram säger, att ” ett dylikt dekret måste förenkla sovjetrepublikens finansväsen (ja nog blev det enkelt allti)

” Man ser ofta i pressen ” Dispens från teologiska examina”. Kyrkan har under de senaste åren blifvit en afstjälpningsplats för en mängd bedagade kolportörer, ”studerande” diakoner, amerikanska präster m. fl. Att kyrkans nivå under sådans förhållanden i kulturellt hänseende blir allt lägre är själfklart. Ingenting göres för prästbristens afhjälpande, vare sig af kyrkomöten eller biskoparna. Orsaken till prästbristen är naturligtvis

de oerhördt låga löner som det lägre prästerskapet i vår tid ^{x)}

En rättvis reglering skulle dock snart bota prästbristen (se^x) Men för denna reglering darra hrr biskopar. Tänk om biskop Eklund i Karlstad, som skattar för en inkomst af 108000 kronor, nöjde sig med 50000 om året – För de återstående 58000 kunde 29 studenter då få stipendier ~~om året~~ å 2000 kronor ^{xx)} om året endast från biskopslönen i Karlstad ---- Måtte hrr prelater göra något annat för prästbristens afhjälpande än att endast förorda dispens åt half bildade och obildade personer ^{xx)} af alla slag. Genom denna dispenspolitik göra biskoparna allt för att förstöra (den lilla åtestoden) af kyrkans och prästerskapets anseende såväl inåt som utåt.

Rörande Tysklands upptagande i

^{xxx)} Nå, prästbildningen är bäst att tiga med

^{xx)} Hvarigenom studieskulder undgingeo

x) Bra karlar skämmas väl också numera för att bli präster.

Nationernas förbund yttrade Viviani under förhandlingarna i Genève (d.15 Dec.)

- Tyskland bör vidtaga sådana åtgärder att det kan upptagas i förbundet i enlighet med artikel 1 i fördraget enligt hvilken det fordras mera än ord. För ett upptagande i förbundet fordras handlingar. Enligt artikeln bör Tyskland lämna effektiva garantier för sina uppriktiga afsikter att uppfylla sina förpliktelser. Ännu två år efter vapenhvilan vänta vi dessa garantier. Vi tala icke hatets språk, vi vänta blott rättvisa. Vi sökte icke striden, dem blef oss påtvingad. Vi lefde helt och hållet i fred och den enda förebråelse vi förtjäna är att vi voro för fredsvänliga. Vi försvarade våra gränser och med våra allierade försvarade vi världens oberoende, folkens värdighet och nationernas frihet. Då de som förde mänskligheten in på krigets lidandes väg i gärning bevisat sina uppriktiga afsikter. Skall Det icke bli

Frankrike som motsätter sig Tysklands tillträde till förbundet.

Lord Robert Cecil instämde i Vivianis uttalanden. Ej blott beträffande Österrike ^{x)} utan äfven beträffande alla andra stater måste man tillse att de lämna bevis för sin goda vilja att uppfylla sina internationella förpliktelser. De som ej lämnade sådana bevis (Tyskland) borde ej upptagas i förbundet. Engelska delegationen anslöt sig därför helt och hållet till Vivianis uppfattning.

Enligt engelska finansministerns utsago belöpa sig de olika staternas skulder, pr. individ räknadt till: England £. 170. Frankrike £. 230. Italien £. 84 och Förenta staterna £. 40 (Tyskland formodligen omkr. £ 170?)

Ändtligen nyheter från lejonet på Doorm – Enligt tyska^{xx)} tidningar hade Hans Majestät i söndags den glädjen att, efter lång

x) Talet hölls under förhandlingarna om Tysk-Österrikes upptagande i förbundet

xx) patriotiska (som befölls)

tids saknad kunna få spisa sin älsklingsrätt, vildsvinshufvud från Schlasien.

Från Paris telegraferas att den ekonomiska situationen i Tyskland dagligen förvärras men man tror dock ej att det afsiktligt skall tillgripas statsbankrutt som ett medel att undkomma Versaillestraktaten, medan dess privata industrier, ofta lämnar utdelningar på 30 a 40 procent. Den uppfattningen torde här (Paris) vara dominerande att därest Tyskland på den tekniska konferensen i Brüssel blott kommer att ge ett honett anbud detta icke kommer att afvisas. Medan endast lamentationer kommer man dock inte att låta nöja sig. Ett fastställande af skadeståndssumman anses ligga både i Frankrikes och Tysklands intresse. (naturligtvis)

(Naturligtvis – det ska faen skita ut sig med visshet om att ju mer man trälar ihop, dessmer måste man punga ut till arffienden. Mycket roligare då att plundra, bränna och slå ihjäl

The memorial by Mr Dick nr 27b

kappertalister, hvarigenom proletariatets tak befrämjas, och sedan i värsta fall – ” ett skott” – som fru Bergnanna på Tärnö sa ´då hon fundera på att sälja sina aktier i Länstidningen för att resa till Paris och der ” lefva lifvet (hon var krympling, gick som en pingvin, och 55 år gammal 4) sid 77

Om järnvägsstreckens fjasko i Norge skrives:

---Först och sist lär den nu öfverståndna konflikten – liksom dermed jämförliga i England – att i ett demokratiskt land går det inte för en folkminoritet att upphäfva sig till diktator öfver de andra (det vill säga samhället i sin helhet. Ett sådant försök slår sina egna herrar på nacken ----

(Jämför bolsjevikväldet i Ryssland der en knapp procent af befolkningen kujonerar de öfriga 99 procenten – ett sådant förhållande kan ej fortgå^{x)} utan måste sluta med krasch, efter att ha förorsakat omåttligt elände)

x) och är otänkbart såvida nationen ej förut är förlafvad

Genevé d. 17 dec. Fackförbundet har granskat förslagen till tillmandat för följande kolonier: Samoa tilldelas Nya Zealand, New Guinea och de öfriga öarna söder om ekvatorn Australien, Tyska Västafrika tillfaller Sydafrika, Stilla hafsöarna norr om ekvatorn läggas under Japan (hur går det med Kamerun, Togo och Tyska ostafrika?)

I Hufvudstadsbladet, utkommande i förbudslandet Finland anträffas följande stående annons :

På grund af allmänhetens önskan tillverka vi numera af våra aromer s.s. Benediktin, Chartreuse, Curacao, Maraskino, Kymmel, Vanilj med mera äfven i flytande form, hvarigenom beredningen sker lättare och bekvämare

(Detta är ett motstycke till då Numa Petterson i Stockholm annonserade om sina prima bränneriapparater, som hade en strykande afgang)

Årets julaffärer gå i realisationens tecken. Alla realisera, stora och små.

The memorial by Mr Dick nr 27b

Häromsistens skallade på en ganska folktom gata det eggande ropet: Realisation! Stor realisation! Det kom från en liten pojke som stod i ett gathörn med en bundt julkort i näfven . Äfven han realiserade. Äfven han kände sig som en modern affär. Realisation, stor realisation! Vykort till 10 och 15 öre!

Under ett bönemöte som hölls i ett hotell i Horsens deltog värdinnans papegoja ~~som~~ i sin bur ~~deltog~~ i andakts öfningarna. Då mötet öppnades med afsjungandet af en psalm, sjöng gjoan med på en melodi som aldrig förr blifvit hörd på ett väckelsemöte, men då hon, på prästens fråga: "Äro vi präster bättre än andra människor? utbrast i ett skallande gapskratt, tyckte denne att det gick för långt och fordrade att häderskan skulle aflägsnas. Detta ville värden ej gå in på utan körde istället ut gudsbarnen.

Om totalintrycket af folkförbundets kongressen skrives : -
Den som vill

måttstocken af högsända idealistiska kraf blir visserligen besviken, men inte den, som förstår de oerhörda, hardt när öfvermänskliga svårigheter det gällt att hugga in på. Man har i alla fall nått därhän att jätteblocket kommit i rullning, att den värsta omedgörligheten fått ge med sig. Det förslag om en internationell domstol som antagits är i sin mån varsel om den framtida utvecklingen. En gång på allvar framställda och omfattade af folken, kunna dylika kraf till sist ej afvisas - - -

- - Til trods för de uhyre vanskligheter som er uundgaaelige i en overrskjøbet ganske ny organisation, som ~~räpre~~ representerer 42 nationer, har Folkförbundets første session utvevlsomt styrket troen paa dets fremtid. Alene ved sin beslutning om den internationale domstol har det gjort fuld fyldest for sin første sammenkomst. Det var umulig att tänke sig, af forbundspakten fra første stund skulde vare uden

brist, og ingen vil la manglerne staa i veien for den uhyre garanti for menneske slagtens fremtid, som Forbundet naar det er blit helt befeastet, vil yde^{xx)} - - -

Lubbe Nordström berättar att då han en gång slagit sig ner vid skrifbordet ~~hans~~ för att koka ihop en ny bok, hans hustru tittade in genom dörren och sade:

- Jag ser att du börjat med den nya boken
- Hur så?
- Du ser så tokig ut

Ett effektivt sätt att kväsa en ung bångstyrig son, som ej vill foga sig i de af Talmrid föreskrifna uråldriga judiska lefnadsreglerna och rent af vanvettiga dogmerna, är (i Ryssland och Polen) att gifta honom, ofta vid 15 – 17 års ålder ~ med en mogen, yppig judinna^{x)} – sen blir han foglig som ett lam, säges i " Det jødiske Problem" I en artikel om "Industrien och bränslefrågan " framhäfves den oerhörda betydelse som våra torfmossars rationella exploa-

X) Uschianamej xx) se 5) sid 77

tering har för sveriges framtid – hvarvni förut skrivits i memo -.

---För att industrien skall kunna behålla icke blott den utländska utan äfven den ännu viktigare inhemska marknaden är det nödvändigt att vi slippo till utlandet för bränsle leverera det mesta af hvad vi förtjäna. De länder som äga kraft och bränsletillgångar inom sina gränser komma att framdeles höra till de rika och mäktiga i världen. Kraft ha vi, inhemskt bränsle, måste vi skaffa oss i största möjliga mängd. Härför är det nödvändigt att torfproblemet löses snart, annars kan det befaras att vi sjunka till en proletärnation.

Detta är tänkvärda ord, och det är icke en dag för tidigt^{x)} att den sanningen de pekade på vinna nationernas beaktande , så mycket mera som torffrågan i utlandet blifvit aktuell och detta särskildt hos vår svåraste industriella

^{x)} många år för sent – redan 1870 ansågs torffrågan riksviktig

The memorial by Mr Dick nr 27b

konkurrent, Tyskland. Ett stort anlagdt, i detalj utarbetadt förslag till utnyttjande af detta lands torftillgångar har nyligen framlagts af innehåll att sju stora kraftcentraler skulle byggas, utplanterade öfver hela landet och uteslutande matade med vanlig bränntorf. En enda af dessa kraftstationer skulle årligen sluka 920000 ton torf, alltså nära tre gånger vårt lands torffabrikation år 1918 - - - ” Vi befinna oss i bränslenöd” säger den tyska förslagsställaren, som finner att stenkol numera blifvit en lyxvara.

Gäller detta för Tyskland bör det i än högre grad gälla för Sverige, då den tyska industrien har sitt kol minst 3 gånger billigare än den svenska - - - Då vi annars äro så känsliga för Tysklands exempel, hvarför skulle vi ej vara det på detta område. Enligt de tyska kalkylerna kommer torfven ej att kosta mer än cirka 10 kr pr. Ton motsvarande ungefär 20 kr.pr. ton prima engelska stenkol (som här i Sverige kostade, om jag

minns rätt, 280 kr. pr ton) Hur skall vår industri, som redan nu är handicappad i konkurrensen kunna klara sig i täflan med tysk industri som arbetar med så billiga bränslekostnader? Anmärkningsvärdt är att den tyska torfven är långt sämre än vår (här ges analys) och att de tyska torftillgångarna, fullt exploaterade, beräknas ej räcka längre än ett 50 tal år, medan vårt land i sina torfmossar har ett bränsleförråd som skulle motsvara ett årsbehof af 5 millioner ton stenkol under 750 år (detta skulle, efter ett pris af 20 kr. pr. ton stenkol, representera ett värde af 75 milliarder^{x)} kronor - Hela Sverige beräknades vara värdt omkr. 15 milliarder kr. år 1913 – och allt detta ligger obrukadt år 1920 fast vi började vråula om ´et redan år 1870 ~ förmodligen långt förut. År 1870 förelästes det^{xx)} om denna oerhörda nationalrikedom, och några år senare funderade jag, som då egde Martebo-

x) Jag har förut i memo uppgifvit 60 milliarder xx) på teknologiska institutet

myr, om det ej skulle vara fördelaktigare att använda den för torftägt i stället för odling men afråddes på det bestämdaste^{x7}) sid 7) sid 78

I Filippinernas senat har väckts ett lagförslag som förbjuder männen att visa sig utomhus utan byxor på. Går det igenom straffas lagbrytaren med minst 5 års fängelse.

Man misstänker att förslagsställaren är intresserad i någon större klädesaffär på platsen, emedan lagens antagande skulle nödvändiggöra en nyanskaffning i största hast af minst 500 tusen par böxor.⁶) sid 77

I en essay om Gjørwell skrifver Thorsten Fogelqvist bl.a.

--- Man får här, som på andra ställen i tidens hoflitteratur en stark känsla af hur falsk den bild varit som gjort Gustaf III till vetenskapernas och litteraturens speciella beskyddare. Gjørwell önskar icke tillbaka det förra regeringssättet. Men han talar med saknad om frihetstiden som ett veten-

x) återigen "sakkunskapen"

skapernas tidevarf. " Lärdomen aftager dagligen i vårt land, själfa vitterheter gör-- svaga framsteg " skrifver han beklagande i ett bref till Ehrensvärd år 1776. Och han kan icke underlåta att i all underdånighet påpeka att konungens besök i Vetenskapsakademien med hofsvik, pager och officerare är " en blott häflighet " som inte "tilldelar vetenskaperna någon tillväxt ---Theaterkungen skymtar i denna bekymrade skrifvelse, posören som egentligen blott hade det stora intresset att annonsera sig"

(jämför den andra komedianten der Kajser)8) sid 78

(21 dec) Upphetsningen i Moskva växer dag för dag sedan meddelandena om att Sovjetregeringens utlämning af stora koncessioner till utländska kapitalister kommit ut. Denna upphetsning har nu blifvit så stark att fackkommissariernas råd, det vill säga Lenin och de andra medlemmarna af sovjetregeringen beslutat sig för att flytta från Moskva till Petrograd. Som skäl härför anföres

att den nervösa stämningen och de ständiga oroligheterna "störa det lugna arbetet" inom regeringen^{x)}, men det finnas som anse att grundmotivet är att Petrograd ligger närmare hafvet och erbjuder större möjligheter till flykt till utlandet^{xx)} än Moskva

Roliga Runar, bolsjevikerna, som slå ihjäl sina egna kappertalister för att bus bas med hull och hår komma under utländsk ditos fuktel! Men de äro nog. Som Carlyle säger ej fullt tillräkneliga och söka förresten med alla medel vinna en galgonfrist

H.G. Wells skrifver efter sen hemskomst från Ryssland:

--- Högtintressanta äro Lenins ord att den ryska revolutionen endast är det första af en serie sociala försök.^{xxx)} Revolutionärerna måste vara beredda att profva den ena metoden efter den andra, till dess de finna den,

^{xxx)} Arma Ryssland som är försökskanin!

^{xx)} Havrt då?

^{x)} Jämför Carlyles yttrande att man icke får döma Hrr Danton, Maret, Robespierre för strängt emedan de på grund af ständig dödsfuktan vore mindre tillräkneliga

som bäst motsvarar deras syften

Hur har då detta experiment slagit ut?

Jo, svarar Wells hvad han såg var ett ohjälpligt sammanstörtande. Den fruktansvärda verkligheten kan icke fördöljas, utan möjligen för "speciella delegationer (och fjolliga fruntimmer) I Petrograd har enligt bolsjevikernas egna uppgifter innevånarantalet sjunkit från 2000000 (rättare 2300000) till 700000. Dödsprocenten har stigit från 22‰ till 81 ‰. Nativiteten har sjunkit från 30 ‰ till 15‰. Konstens och litteraturens bärare försvinna. De kunna lika litet lefva i 1919 års Ryssland som de skulle kunna lefva i en Kafferkraal. Civilisationen är praktiskt taget utrotad i Ryssland. Lenin medgifver också beredvilligt att städerna håller på att dö ut.

Orsaken till eländet ser Wells i den bolsjevikiska styrelsens fruktansvärda oduglighet och okunnighet. Den bejakas dessutom af en löjlig skuggrädsla, tack vare hvilken den utöfvar sin terror^{x)}. Hela bolsjevikstyrelsen uppbares af ett forsvinnande fåtal anhängar (150 tusen bland 150 millioner)

x) se ofvan, Carlyle.

följaktligen en på tusen. Det folk som finner sig i dylikt, måste som det ryska århundraden igenom ha fått vänja sig vid en godtycklig styrelses gränslösa förtryck och öfversitteri. Den stora massan af folket måste som det ryska vara nedsjunket i slö undergifvenhet. I annat fall hade det för länge se´n rest sig och hade trampat sönder förtryckarföljet ---

--- Den historiska forskningen kommer utan tvifvel framdeles att efterspana den ledande mannens, Lenins, handlingsmotiv och själsliga läggning. Den kommer högst sannolikt att inordna honom i raden af de folkbehärskare hvilkas personlighet lidit af starka psykiska abnormiteter---

(om de inte äro galna från början, så bli de det genom utöfvande af oinskränkt makt – se Rosebery om Napoleon I.

I en bonnsocken i Norrland förbjuda föräldrarna sina barn att delta i skolgymnastiken emedan den är ett utslag af militarism. Något sådant skulle absolut säkert ej kunna förekomma här i Vrena af den enkla orsaken att vi inte ha nå-

någon skolgymnastik. Den enda idrott som ungdomen här idkar – med entusiasm – är kortspel^{x)}

Daily mail meddelar d. 23 dec. att Lloyd George öfvertagit ordförandeskapet i kabinettets finanskommité. Tidningen tillägger att de marina och militära anslagskrafden återförvisats till förnyad behandling med instruktion om att de skola minskas till hälften.

(I samma vefva har man i Frankrike nedsatt den militära öfningstiden från tre år till 18 månader – en lofvande början. Om Europas tvänne mäktigaste stater företaga ett så afsevärdt steg mot afrustning komma de mindre helt säkert att följa exemplet)

Bland en del ryska flyktingar i Tyskland lär man umgås med planer att återvända till Ryssland för att träda i Bolsjevikmens tjänst. Härom har överstelöjtnant Cyon bland annat yttrat:

--- Tyskland har alltid utgjort Centralpunkten för bolsjevikspropagandan i utlandet. Man kan blott peka på det faktum

x) och cigarettökning

att den tyska generalstaben direkt understödde de bolsjeviserande tendenserna i Ryssland x) och att de nu regerande sovjetmännen i allmänhet kommit tillbaka öfver Tyskland. I detta land är den bolsjevikiska ugreationen af gammalt hemma, och det är därför ganska naturligt att rörelser i bolsjeviserande riktning skola utgå derifrån. I Frankrike, England eller Amerika finns liksom här i Sverige och Skandinavien så godt som ingen rysk flykting som vill sluta fred med bolsjevismen, men i tyskland har det alltid funnits så många flera af de ofvannämnda två första kategorierna hvitryssar (tsarister^{xx}) och, hvad skall man kalla dem? Opportunister? – Som tro att bolsjevismen skall kunna utvecklas till något högre och bättre

(I junkerkretsar drömmar man ju om att i spetsen för bolsjevikarméer marschera mot Rhein.

xx) som hoppas att på bolsjevismens ruiner kunna återupprätta tsardömet

x) jämför för öfrigt Ludendorffs bref till general Hoffmann, skrifvet efter vapenstilletåndet

9) sid 80

(se memo)

I en hoppfull ton skrifven artikel om mötet i Genève säger V. Ip.g bl.a:

--- Mr Harding öfverskattade sin betydelse när han trodde, att man skulle tappa vantarna för att han höll sig borta och herr Kjellén har yttermera stadgat sitt anseende som dålig profet hvilket förresten inte behöfdes, då detta anseende var tillräckligt stadgadt förut, Folkens förbund lefver och kommer att lefva.

Tysklands finansiella läge tycks vara rent af förtviflad enl. Hans von Hülsen

--- Öfverallt är man af den åsikten att äfven om regeringen tillgriper de värsta radikalkurer, ja, till och med om tvångslånet genomföres så var detta dock ingeting annat än en nödfallsutväg. Som att litet apropå till den finansiella situationen kan nämnas att Tysklands sväfvande skuld hade stegrats med 53 milliarder kronor bara sedan april (på nio månader) och att sedelcirkulationen stigit – 25 milliarder på 11 månader (som jäm-

forelse kan nämnas att världskriget kostade Tyskland cirka 40 milliarder om året - - - Det mycket problematiska tvångslånet ^{x)} som, enligt de utomordentligt optimistiska beräkningar man gör på officiellt håll kommer att inbringa 20 milliarder, är en droppe i hafvet – och derefter??

Hamburger Nachrichten skrifer: att: ” Bethmann Hollweg med sin olyckliga politik har bidragit till att Tyskland i utlandets ögon har fått skulden ~~till~~ för världskriget och att Tyskland af denna anledning nu betraktas som en ulf i fårakläder.

Ånej Bethmann fick bara bära hundhufvundet för den tyska anda som ”skulle påtvingas världen” – Världen tillhör den som har makten att bemäktiga sig den och traktater, fredsföreningar skiljedomar m.m. äro helt simpelt strategiska manövrar att föra andra na-

x) som de finansiella stormännen komma att slingra sig undan genom falskdeklaration

tioner pa villospår. (Nietzsche, ”som skapat det moderna Tyskland enl. Treitseh)

Enligt en nyligen företagen folkräkning har Hälsingfors för närvarande 186000 innevånare af hvilka cirka en tredjedel äro svensktalanden – öfverraskande, trodde att Helsingfors var så godt som en svensk stad

I en artikel; ”mat i Helg och hvardag nu och i gångna tider” ~~beskrives~~ ^{x)} mathållningen under den senare medeltiden, som som sprider ett försonande skimmer öfver denna historiens morka natt, (nå det var ju också under renässansen)

--- Det åts visserligen officiellt endast två mål om dagen, men det hindrade ej att åtskilliga små mellanmål förekommo och att man praktiskt taget åt nästan hela dagen mellan dessa stora måltider (alldeles som i norra Ryssland dar Zakuskan – vodka och diverse matbitar, rökt renstek, svamp, kaviar etc.- dagen, nej dygnet om står framdukad.^{xx)}). saken var näm-

x) ges en forförisk beskrifning af –

xx) stackars de snälla trulsiga ryssarna! – som →

ligen den, att hvar och en hade sin dagliga ölranson, som alltid tycks ha tagits ut mycket noga och att man vanligen ville ha något tilltugg till ~~maten~~ölet, precis som man nu har dopp till kaffet och kex till theét fastän tilltugget var af ett mycket solidare slag. Kaffe, thé och choklad voro ju, äfven sedan de blifvit kända, mycket sällsynta drycker, vatten ansåg man inte vara nyttigt och följaktligen voro både karlar och kvinnfolk hänvisade till öl eller vin. Det forklarar i någon mån den väldiga åtgången af dessa drycker, men för våra öron låter den ändå nästan sagolik. Att knektfolk kunde kräfva sexton liter öl om dagen i kosthållet, det låter visserligen anspråksfullt men inte alldeles otroligt, men när prästen – en abbot regelbundet dricker sina nio liter om dagen får man lätt en underlig föreställning om hans helighet, allra hälst som han hade öltunnan stående på sin egen kammare, och man tycker det låter lite egendom-

→i fred och ro småsöpo dygnet om – och nu!

ligt att en svensk prinsessas ölförbrukning kunde gå upp till åtta liter om dagen X) Hofmarsken på Stockholms slott kunde en dag sätta i sig fyra liter öl till frukost och tjugotvå liter till middag och aftonmål, utan att dermed ha afsett att göra sig någon fäst. Utom ölet dracks i de flesta fall också vin och – för hälsans skull - också ~~brännvin~~ akvavit. Brännvin var inte godt på den tiden, men det ansågs vara rasande nyttigt. Man sökte ju som allra ifvrigast efter lifvets vatten och man anade att man funnit det i brännvinet^{xx)} bara man kunde laga till det på rätt sätt,. En del ansågo forresten att det inte alls behöfde lagas till för att verka konserverande på lifs andarna. Johan III framställde sin akvavit af destilleradt rheinvin, pulvriseradt enhörningshorn (hvar fick han det ifrån) röd korall , hvitt elfenben och brändt hjort

xx) Pa 1820-talet sades det i riksdagen att brännvinet skulle pånyttföda Sverige

x) Hur mycket starkvaror kolkade Kejsarinnan Elisabeth i sig pr. diem?

horn. Och han dog ju ändå, påstås det en naturlig död.
(Användes album Grecum fortfarande inom medicinen ?)
- - - Och har sitter jag, som, med alla mina fel har varit ett
berömdt matvrak, och trögtuggar hackkorf och sillnackar
året om -Och under denna välsignade julhelg har jag inte
fått i mig mer än 4 nubbar, 4 kaffealfvor, 2 svagdricka och
1 glas pårtvin – tvi faen.

Sedan jag i den rent af omåttliga halkan som vi njutit af
under julen på annandan plattat till näsan och på tredjedan
vrickat vänstra handlofven har jag måst hålla mig inne i min
kula – ensam med katten Hasse X) i hela kåken – i dag (d 28
) har jag inte klyft näbb. Merry Xmas! Lyckligtvis har jag fått
ett hästlass korf i julklapp, så att jag åtminstone inte svälter
– Hade jag bara den lilla söta svenska prinsessan (se ofvan)
här med sitt öllager vore jag quite comfortable

x) som är inackorderad hos mig – och äter mig ur hus och
hem – mens hans mamma är borta och jular –loppor har
faengråe också

Viviani har i deputeradekammarens utrikesutskott framlagt
en exposé af Nationernas förbunds arbete, hvilket omfattat
de största frågor som kommittén företill lösning inför
manskligheten. Viviani fattar förbundets roll för närvarande
såsom en uppgift att vara en enande, stark moralisk kraft.
Han utbeder sig landets förtroende för det unga förbundet,
som ingalunda vore en frukt blott af en filosofisk ideologi,
utan som skulle bli i stånd att bilda i världen den största
moraliska auktoritet som någonsin existerat

Branting säger om Nationernas förbund:- Så snart
situationen klarnat^{x)} kommer Tysklands anhållan om
medlemskap i förbundet att profvas på nytt och det är att
hoppas att alla hinder skola vara undanröjda till
förbundsmötet 1921. Hvad Amerika beträffar torde dess
anslutning vara att

x) d.v.s. så snart Tyskland upphör med att försöka krångla
sig ifrån uppfyllandet af ingångna förpliktelser”) sid 82

beteckna som en ren tidsfråga

Samtidigt som vi här i Sverige fundera på att tredubbla tullarna, hvarigenom prisnivån ovilkorligen kommer att höjas skrifver en auktoritet på det industriella och ekonomiska området ^{x)} bl.a.:

”Den svenska exportindustrin är nu ställd inför ett verkligt afgörande prof. Huruvida det skall lyckas att bevara de nuvarande afsättningsplatserna beror så godt som uteslutande på möjligheten att få ned prisnivån till jämnhöjd med andra länders. Sätter ej den svenska industrien härigenom i stånd att väsentligen nedbringa produktionskostnaderna komma våra exportvaror säkerligen att – helt enkelt försvinna från de stora marknaderna. Det hjälper ej att vi ha framstående ingenjörer och en högt kvalificerad arbetarstam - - - priset måste sänkas genom minskade produktionskostnader. Blir den svenska industrien en gång utslagen från världs

x) Direktor Wenner-gren (Elektrolux)

industrien en gång utslagen från världsmarknaden, kommer det att bli svårare än någonsin att på nytt etablera konkurrens med tyskar, engelsmän och amerikaner - - - specialisering, standardisering, rationell organisation effektivitet i arbetet^{x)}, minsta möjliga avans(således ej 100%) och största möjliga omsättning äro nödvändiga villkor för vår industriella utveckling. (detta förefaller som en truism – och ändå!)

Från Petrograd berättas att envisa rykten derstädes äro i omlopp om ett nytt krig med Polen i vår och det uppges att de bästa delarna af armeén, hvilka icke hemförlovas, skola under vintern reorganiseras, förses med bättre utrustning och ånyo inöfvas. (På sätt och vis rätt åt polackerna, som af dum egennytta slöt fred med bolsjevikerna och derigenom möjliggjorde för dem att förinta Wrangel – sluta fred med en makt som helt öppet förklarar att intet för

x)(billiga frakter!)

drag slutat med en kapitalistisk stat är bindande!

I afrustningsfrågan säger en Lloyd George:

--Ingen verklig fred kommer att finnas nationerna emellan så länge kapprustningarna fortgå. Vi kunna reducera rustningarna, om vi handla i samförstånd. Vi kunna göra detta genom ~~samförstånd~~ öfverenskommelsen. Alla nationer^{x)} måste gå tillsammans och det är af vital betydelse att alla nationer, innan Nationernas förbund kan effektivt fullfölja sina syften, representeras, och att alla nationer måste nå den gemensamma öfverenskommelsen att de icke åter vilja beträda denna kapprustningens farliga och fördärfliga väg, som oundvikligen kommer att sluta med en katastrof, försåvidt nationerna icke hålla sig tillbaka derifrån.

Den nu mycket aktuella fragan om begränsning af flottbyggnaderna

x) Således också U.S.A., Ryssland och Tyskland.

har förts ett godt stycke framåt genom ett uttalande af förste amiralitetslorden. Denne förklarar att britiska regeringen är villig till en öfverenskommelse med Amerika och Japan om jämnstarka flottor. Japanska ambassadören i London försäkrar lika så att Japan gärna går med på en sådan öfverenskommelse (hvad säger den amerikanska? – Jag tror inte Ucle Sam mer än jämnt)

Den af folket – samma folk som gaf honom sparken häromsistens – afgudade Kung Constantin kommer att mötas af entusiasm vid sin återkomst till fosterlandet. Mest brinnande är hänförelsen på Corfu der han först skall stiga i land. Där har ett upprop utfärdats att mottaga honom med en "levvande matta", som skall utläggas för hans fötter när han från ångbåten beträder landets jord. Denna lefvande matta skall bestå af människor som lägga sig tätt bredvid hvarandra med ma-

gen mot marken, så att monarken kan vandra fram på deras ryggar. Och som tråden i denna hyllningsmatta ha 6000 personer anmält sig! (tvi faen)

Det kan man kalla underdånighet! Så skola undersåtar mottaga sin härskare. I det gamla Grekland kallade man ett sådant själförintande slafkryperi för proskynäsis – hundkrälning. Om forntidens greker i sin djupaste fornedring nådde ända till dem lefvande mattans stadium är obekant. Men längre ned finns ju inte fysisk möjlighet (aber doch.- hvad sägs om "buona Cottona")

Det finns uppenbarligen i den primitiva människonaturen ett behof, en längtan efter själfförödmjukelse^{x)}, som är lika elementärt som begäret att förtrycka och förtrampa. I denna trälinstinkt har kungadömet sin säkraste grund. Det är den som yttrar sig i den o-

x) Jämför vårt kryperi inför Jahve

värdiga och vidriga afgudadyrkan^{x)} som ägnas de oftast så obetydliga och skröpliga människor, som fått kunglighetens privilegium utan hvarje egen förskyllan eller värdighet.

(Märk väl, att om inte Constantin fått skjuts i rätt tid så hade antagligen fanen tagit grekland – det är förresten inte för sent än)

Om jätten Finn i kryptan under Lunds domkyrka skrifer Axel Lundegård :^{xxx} "Den gamle hedningen därnere är en sinnebild, ett minne i sten, om den fria tankens kamp mot fastslagna dogmer^{xxx}

^{x)} "Dernere i domkyrkans krypta står den förstenade jätten, famnande om pelaren som uppbär hvalfvet. Många hundra år har han stått där i samma hotfulla ställning som nu; släktled ha kommit släktled ha gått, ärevördiga^(?) präster ha förgäfves läst sina mässor öfver hedningens hufvud; Hvite kristi lära

x) Nej, inte afgudadyrkan. Willy var guds ställförträdare och Nicky den forkroppsligade Kristus- enl. den heliga synoden

har för längesedan bredd sig segrande utöfver nordnen – än står Finn i samma ställning som förr, med armarna slutna om grundpelaren för att störta kyrkan i grus XX sid 44

XXX - - - Han är ett monument i sten om all världens visaste och ädlaste man^{x)}: han är det mänskliga tänkandets epos.

Det mänskliga tänkandets epos står sen hundratals år under kyrkans eget tak och ingen kristen hand har ännu drifvit hedningen ur templet ” (bra, stämningsfullt)

På tal om afskaffandet af eden inför rätta och dess ersättande med en på heder och samvete afgifven förklaring skrifver en herr Stig Björklid bland annat:

--- Man tog ju – officiellt – bort Helvetet på sin tid och inforde något ~~strunt~~ strunt som kallades Dödsriket^{xx)} och inte nog med det, herr Anton Nyström företog sig ju att afskaffa själfvaste kär-

xx) Jo, hvad ar Dödsriket egentligen?

x) Pytagoras, Sokrates Jesus m.fl.

nan i vår religion, gudomligheten Hornpelle.- - - Afskaffa eden, eller tag bort ur densamma ” helvetesmomentet och den religiösa belöningen?” Nej gör inte det . Rdigera om den, men så att den blir, så att säga, svafvelhaltigare. Dra fram och smussla in i formuläret undet jordens alla faser och fador- - -

---Afskaffa svärjandet i Sverige(som fått sitt namn der af?) Det går inte. Snus, brännvin och eder, slikt hör nu en gång oskiljaktigt ihop med vår kultur. Kom inte och rubba sådant som hör till våra nationella egenheter.

I en artikel om smör läses att ostasiaterna istället använda växtfett hvarvid man i det kinesiska köket föredrar ricinolja – hva sägs om ruttna ägg, stekta i ricinolja?

Hennes majestät^x Kejsarinnan af Tyskland, som litet emellan läggs på dödsbädden af den välsinnade pressen för att denna skall få tillfälle till

att demonstrera sin kejsartrohet^{x)}, har nu återigen varit på vippen att kola vippen Som ett apropå kan nämnas Bismarcks yttrande: Om frun dör före kejsaren, så skall hans första tanke gälla hur han själf skall komma att ta sig ut bakom kistan och till fots.^{xx)} (träffande och roligt)

(Hvad sade din maka då hon öfvergaf dig, gamle vän?

– ” Sitter hatten bra”?)

Vid årsskiftet skrifver Dagens Nyheter om Nationernas förbund:

---Att nationernas förbund, trots allt, förvandlats från utopi till verklighet och börjat sitt praktiska arbete på folkens fred och försoning – deri ligger förebudet om den annalkande gryningen af en ny dag för mänskligheten

Från förbudslandet Finland:

Helsingfors 1 jan. – Medan brottsligheten i Helsingfors delvis företer aftagande år 1920 är antalet dryckenskaps och förbudslagsbrott i tilltagande. De öfverstego under år 1920

x) se 12) sid 85. ^{xx)} Med eller utan örnhjalm?

12000 mot 5000 1919 (således en ökning af 140 procent

Bethmann – Hollweg, bedröflig i åminnelse, är död – ur en utmärkt nekrolog öfver honom förtjänar att anföras åtskilligt.

- -Bethmann – Hollweg skall stå inför historien, ingalunda som en af dess mera betydande, men med all säkerhet som en af dess mest tragiska gestalter^{x)}. Till hela sin natur moderat och försonlig, välmenande och bottenärlig, blef det hans fruktansvärda öde att bära det konstitutionella ansvaret för utbrottet af Tysklands anfallskrig. Denna timida och rättsinniga man blef det tyska folkets ”stämman i världen” under en tid då det blifvit besatt af våldets lidelser i en mera förhärjande grad än något annat kulturfolk i historien. Han fick på sin lott att försvara infallet i Belgien, och om man vände blicken mot den tyska politikens hög-

xx) Hammarskjöld – båda voro misslyckade och båda sågo lika genomtråkiga ut

x) riddaren af den sorgliga skepnaden - liksom

kvarter för att fråga hur det var möjligt att ett civiliseradt folks regering kunde tillåta den tyska krigsföringens barbariska metoder, då mötte man Bethmann – Hollwegs bleka och allvarliga ansikte ända in i krigets sista skede, ännu långt efter det att tysk militarism hade trampat ned alla mänskliga hänsyn och samlade sig i en yttersta kraftansträngning enligt formeln ” spurlos versenken” - - -

- - -Då Bulow, efter kejsarens utomordentligt obetänksamma uttalanden i den S.K. kejsarinterviewen i Daily Telegraph på hosten 1908, drog sig tillbaka valde kejsaren med afsikt en efterträdare, hvars stillsamma och lojala väsen tillförsäkrade honom möjligheter att ostörtd njuta af sina kejsarliga och kungliga prerogativ - - - - Då man nu ser tillbaks på Bethmann – Hollwegs diplomatiska bana i dess helhet kan man icke undgå att erinra sig den italienska statsmannens ord om tysk diplomati: ”den är icke tiondelen så krigisk, men

säkert tio gånger så-dummare än någon vågat tro - - -

- - Han (B-H) var förvissad om att Frankrike och Ryssland icke utan Englands understöd skulle våga upptaga kampen mot Tyskland. Denna uppfattning låg som de officiella aktstyckena visa till grund för den tyska regeringens hållning i juli 1914. Man var viss om Englands neutralitet och trodde följaktligen att Ryssland – och Frankrike skulle nödgas att stillatigande finna sig i en hur ~~stor~~ grof diplomatsik förödmjukelse som hälst. - -

- - Allt hängde på Englands ställning. På ett krig med hela trippelententen reflekterade den tyska ledningen icke, då en seger mot en sådan koalition tycktes alltför problematisk.

---Inför den militära ledningens försäkran att det för Tysklands trygghet var nödvändigt att slå till ju förr dess hållre rycktes Bethmann – Hollweg med i krigshetsen, trots sina försök att

hålla igen. Han hade från sin stilla vrå i ett preussiskt ämbetsverk låtit af Kejsar Wilhelm kommendera sig fram till rikskanslerposten och han gjorde sin plikt så långt han förmådde, tills den ringa kraft hvaröfver han förfogade var förbrukad. Han lämnade sin post på sommaren 1917, då hjälplösheten inom de tyska regeringskretsarna redan förebådade det stundande sammanstörtandet ¹²⁾ sid 86

I den nu så aktuella frågan om skapandet af ett modus vivendi för arbetsgifvare och arbetare skrives:

Socialisering, detta ord som på många goda medborgare verkar som rödt kläde på en tjur, är icke nu längre att fatta som en fördelningsfråga rörande egendom och kapital utan som en produktions och förvaltningsfråga och det är därför som begreppet icke kan kringgås när det gäller att finna nya, smidigare och för produktionen nyttigare former beträffande det ekonomiska lifvets ordnande

----Den som inser behovet af nya

former på det ekonomiska och industriella lifvets områden gör därför klokt att ej låta skrämman sig af blotta ordet eller begreppet socialisering och inbilla sig att det, som högern utmålar saken, att han skall gå från gård och grund (eller att det privata initiativet skall afskaffas). Är man så rädd, kan det inträffa som det berättas om Abdul Hamid. Denne förkastade nämligen att för hans lands, ekonomi och utveckling betydelsefullt tekniskt projekt endast därför att den föredragande kom att nämna ordet dynamo, hvilket genom sin ljudlighet med dynamit gaf de troendes behärskare en obehaglig känsla af hotande attentat (Under Alexander II regering hade de hederliga musjikerna fått i sina lurfiga skallar att ordet "konstitution" på ett eller annat sätt hänsyftade pa storfursten Konstantin) ²⁾ sid 73
Gluntit – kokoelma kaksinlauluja basolle ja barytonille sepittänyt ja dävältänyt Gunnar Wennerberg mu-

kaillen suomentanut ja johdanolla varustanut Artur Siegberg

Detta är inte tungomålstalande utan titeln på den förtsa finska Gluntupplagan som utkommit till julen

”Bas-olle” är bra

Professor A. Nicholson vid Chicagouniversiteten har konstruerat ett instrument med hvars tillhjälp fixstjärnornas storlek noggrannare än med hittills kända hjälpmedel kan uppmätas. Bland andra har storleken af den bekanta fixstjärnan alpha i stjärnbilden Orion, af Astronomerna också kallad Beteigenge, uppmäts. Denna stjärnas afstånd till jorden är bekant och utgör 150 ljusår. Nicholson har bestämt att denna stjärnas diameter är 300 gånger vår sols och dess volym 27 millioner gånger ~~var~~ solens (det vill säga ca 30 ~~milliarder~~ billioner gånger jordens^{x)}. Jorden förhåller sig således till Alpha ungefär som ett sandkorn till 300 000 säckar d^o

– och Jahvi har tid öfrig att i sin Heliga skrift förordna om huru vi kryp på detta

x) se ¹³⁾ sid 87

ska dessa – se Moseböcker!

Undras hvar israels barn bevarade de föreskrifna pinnarna^{xx)} (se mono)

Sedan man under dagens lopp pliktskyldigast slitit ondt med diverse moderna författare. Hans Heing Wers, Sternheim m.fl. (”Der moderna Roman”) är det en sann njutning att på kvällen i den varma böschan åter sammanträffa med gamla vänner, Dickens, Thackeray, Mark Twain med flera. Håller nu på med Huckleberry Finn

– Repetitions öfningarna till ” the balcony scene in Romeo and Juliet” återgifven af två försupna gamla luffare^{x)}, af hvilka den ena tydligen varit något i teaterväg än dråplig.

--- ”After breakfast the king he took a seat on a corner of the raft and pulled off his boots and rolled up his britches (Hucks stafning) and let his legs dangle in the water, so as to be comfortable, and lit his pipe, and went to get his Romeo x) Juliet var skallig som ett ägg, hvilket dock ej gjorde något emedan hon naturligtvis midt I natten hade nattmössa på sig.

SeXx) ^{se} sid 55 x)

and Juliet by heart (Den gamla skojaren hade det trefligt – jag ser honom för mig der han sitter). When he had got it pretty good, him and the duke begun to practise it together. The duke had to learn him over and over again, how to say every speech; and to made him sigh, and put his hand on his heart, and after a while he said he done it pretty well; “only” he says, “ you must not bellow out Romeo! That way, like a bull, - you must say it soft and sick and languishy, so – R-o-o-meo! That is the idea; for Juliet is a dear sweet mere child of a girl, you know, and she don’t bray like a Jackass¹⁷⁾sid 91

Den franska pressen innehåller försonliga nyårsbetraktelser. Så skrifer ”le Temps” ”Frankrike bör hjälpa den tyska republiken att lefva och konsolidera sig. ”Le matin” som tidigare gaf bedref en systematiskt tyskfientlig politik ger nu äfven uttryck åt likande tankar. Det är karakteristiskt att förbundet ” Det nya Tyskland”

x) Naturligtvis i knapphållet som en Chrysantemum – eller snarare rosenknopp

hvilket bland sin medlemmar räknar professorerna Einstein, Nicolai v. Gerlach med flera idag (d. 2 jan) i le Matin offentliggör en proklamation till den franska opinionen, hvare det tyska militärpartiets komplotter mot tyska republiken framläggas och den förhoppningen uttryckes att Frankrike icke skall ge efter i afväpningsfrågan och icke skall låta det demokratiska Tyskland åter komma under junkrarnas tyranni (bravo!) Vorwärts innehåller en liknande artikel, hvare förklaras att de hemliga tyska militärorganisationerna rikta sin spets på en gång mot tyska republiken och mot de allierade. Vorwärts ger i öfrigt uttryck åt en pessimistisk åskådning, och yttrar att majoriteten af tyska folket tyvärr icke lärt sig krigets läxa^{x)} (Det är just olyckan) Det ser ut som ett samarbete skulle kunna etableras mellan demokratierna i Frankrike och Tyskland mot den

x)^x Kriget rensar luften säger min Californiska ingeniör – nu år 1920¹⁴⁾ sid 88

återvaknande tyska militarismen. Om denna ännu svaga förhoppning förverkligas kommer år 1921 att bli ett lyckosamt år för den europeiska freden.

Franska socialistpartiet har till de franska arbetarna utsändt en vädjan, hvori / kongressens beslut om anslutning till tredje internationalen (med bolsjevisk karaktär) brännmärkes som utgörande ett accepterande af arbetarklassens förslafvande. Partiet konstaterar att den ryska bolsjevismen, som är ur stånd att skapa de nödiga verktygen för landets lif har tagit sin tillflykt till utländska kapitalister(till skam för dessa.) Slutligen framföres en vädjan till alla dem som anse att socialismen bör vara demokratisk (sål. ej klassvälde) och trygga arbetarnas välstånd och frihet

Vid Berlins stadsfullmäktiges sammanträde den 6te jan. uppstod obehagliga uppträden. Förkastandet af ett från kommunistiskt håll framställt förslag om inställandet af proceduren mot de

för sabotage åtalade elektricitets arbetarna framkallade excesser bland åhörarna på läktarna. Då ordföranden gaf order om läktarnas utrymmande uppstodo vilda tumultscener. Åhörarna utslungade hätska okvädningsord mot stadsfullmäktige och kastade ned stinkbomber. Stadsfullmäktige måste uppsöka en annan sal för att fortsätta förhandlingarna, under det massan på läktarna tillsammans med de kvarblifna kommunistiska medlemmarna af stadsfullmäktige uppstämde Internationalen (som mäkligt brusade fram i den stankuppfyllda salen)

I Ålandsfrågan skrifves:

” Det bör i hela denna svåra fråga som nu står inför sitt afgörande, än en gång understrykas att Sveriges hållning icke dikteras af några egna intressen. Tvärtom kan på vissa grunder anses att ögruppens besittande innebär ej så få nackdelar för vart land. Det är för obefolkningens egen skull och för häfdande af den na-

tionella självbeslammningsrätten som Sverige vadjat till nationernas högsta rättsinstans ("Vi måste ha Åland, med godo eller ondo, emedan det är en ~~oerhordt~~ strategiskt oerhordt viktig punkt ~~säger min~~ under kommande krig, säger min bloddrypande kaliforniska van – krig måste finnas, det rensar luften.¹⁶) sid 91

Franska pressen meddelar att 3 årsklasser mobiliseras i Rumänien. I en kommentar till koncentrationen av sovjettrupper vid Rumäniens gräns och den diplomatiska notvexlingen mellan Bukarest och Moskva skriver Petit Parisien: Man anser allmänt att Sovjets syfte är att utöfva tryck på Rumänien för att drifva nämnda land att börja definitiva fredsunderhandlingar – Moskva vill i själfva verket känna sej tryggt för sin venstra flank, om Sovjet åter skulle börja en offensiv mot Polen. Tjitjenin söker att isolera det ena landet efter det andra af dem som ha intresse af att sluta sig samman, nämligen Polen och Rumänien, för att nu icke tala om Finland och Lettland, detta för att sättare kunna krossa dem

I den förre ryske ministerpresidenten Wittes memoarer som nu offentliggöras i Vossische Zeitung berättar den ryska statsmannen utförligt om sina förbindelser med Kejsar Wilhelm. Det första intrycket af den dåvarande prins Wilhelm fick Witte då han såg prinsen tjänstgöra i Ems som sin farfars, Wilhelm I, springpojke^{x)} och med ett uttryck af aldrig sviktande uppmärksamhet och aktning betjäna kejsaren. Spetsa hans blyerts, räcka honom hans penna etc. Liknande iakttagelser gjorde Witte senare i Brest, där Prins Wilhelm gästade Alexander III och berättar en episod därifrån. Då tsaren begärde sin rock gick prins Wilhelm bort till kosacken som höll den, tog raskt öfverrocken och hjälpt kejsaren på med den. Witte betonar att prinsens uppförande stod i fullständig öfverensstämmelse med de åsikter som senare hystes af kejsar Wilhelm som var lifligt öfvertygad om att en kejsare var ett öfvermänniskt väsen.

x) "Ich dien"

I sammanhang med det rysk-japanska kriget säger Witte
” De senare händelserna ha öfvertygat mig om att det var
den tyska diplomatiens och den tyska kejsarens önskan att
störta Ryssland ut i ett äfventyr i öster för att få fria
händer i Europa och hänvisar till Wilhelm II ; ställning till
boerkriget, samt säger att kejsar Wilhelm är idealet af en
härskares för alla dem som tillbe den extrema
nationalismen, ty han ryggar icke tillbaka för något då det
gäller det folks och det lands väl som han behärskar.

I en anmälan af ”Forum” läses:

”Det är en fara – icke minst i politiken – att så mycket, och
så uteslutande syssla med sitt eget att man förlorar
blicken för sammanhanget. Och särskildt nu efter
världskriget har det blifvit en bjudande plikt att söka
inpassa hemma vyerna i ett kontinentalt sammanhang. Så
mycket har världskatastrofen lärt oss om inbördes
gemenskap och afhängighet att man icke längre kan

nöja sig med att vara god patriot. Världens gemensamma
lidanden och förhoppningar och dess gemensamma
ansvar uppfordra oss att åtminstone bli goda europeer” ----
-”Lika farligt som det är för en ledande politiker att blind
för livets rörelse och rörlighet och dvalhandt^{x)} inför
växlande situationers kraf stelna till i en doktrin, lika farligt
är det att politisera från dag till dag utan det bärande
sammanhang som en geneomtänkt öfvertygelse skapar.”

Förut har i memo^{sid 55} omnämnts att försonliga röster låter
höra sig i den franska pressen. En framstående fransman
skrifver:

---De fruktansvärda erfarenheter som mänskligheten haft
att genomgå skulle kunna sammanfattas i följande tvänne
slutsatser: Begreppet fosterland, innebärande en andlig
och materiell samhörighet, motsvarande människans
innersta och naturligaste böjelser, är lika

^{x)} Det ska heta ovalhandt, inte valhandt – va ä de?

berättigadt som outrotligt. Men med hänsyn till folkens nuvarande lefnadsvilkor är fosterlandens ömsesidiga respekt för hvarandra ett oundgängligt villkor för hvarje lands lycka. Vi skola arbeta oss ut ur det kaos hvori vi nu famla, allteftersom dessa sanningar med allt större klarhet komma att behärska människornas medvetande -
- - Om ett av de stora krigets resultat utgöres der af det bekräftat oförgängligheten i begreppet fosterland, så inpräntar det med samma styrka en annan lärdom, nämligen att på den punkt af historien, där vi befinna oss, fosterlanden, om också i grunden skilda, dock äro förenade med hvarandra med band af ömsesidigt beroende, som äro fastare än vi förut anade. Efter det sammanbrott som skakat världen finna vi att den icke kan hämta sig från denna skakning förr än alla nationer, äfven de besegrade, återfunnit sin jämnvikt

--- Vårt eget ekonomiska och fi-

nansiella tillfrisknande beror till stor del på Tyskland eftersom vi äro dess största fordringsegare---

I ett tal på råds kongressen förklarar Lenin att de hvita ryska organisationerna i samråd med stormakterna fortsätta att förbereda en väpnad kamp. Ehuru vi sträfvade efter fred, gäller det därför att bevara och utveckla armeéns stridsduglighet och förstärka de delar som hållas i vapen---

--- Att förhandlingarna med England förhalas är icke vårt fel. Det är de politiska kretsarna desstädes som tveka, men de böra veta att ju längre tiden lider, desto fullständigare blir det fördrag som England tvingas (!) att sluta med Sovjet

Ungefär samtidigt härmed ökar Finland och minskar England, Frankrike^{x)} och Förenta staterna sina armeér

-"Ostelbierna", i vidsträckt bemärkelse

- finnar, preussare, ryssar, balter, polacker – äro samt och synnerligen patrask som borde behandlas enligt General Hoffmans recept

x) Förkortad värneplikt. 1½ år istället för 3

Just som ofvanstående nedskrifvits ^{x)}kommer helt apperpå ett telegram som belyser "Ostelbiernas" mentalitet:

"Den bekante generalen von der Goltz uppträdde under söndagen som talare vid ett stort tyskt nationellt möte. Sedan han försökt rättfärdiga sina äfventyrligheter i öster^{x)}, beskyllde generalen den nuvarande regeringen för landsförräderi mot fosterlandet. Detta uttalande framkallade en del protester från åhörarna. Generalens anhängare vände sig mot den som störde föredraget och det uppstod ett vildt slagsmål som, sedan slagskämparna blifvit utvisade, fortsätter i korridoren. Under tiden fortsatte generalen sitt föredrag och uttalade sin förhoppning om att den tyska ungdomen skulle gripa till vapen för det gamla Preussen och sluta upp kring kejsaren mot Ententen(!!!) och mot den revolutionära regeringen, samman-

^{xx)} v.d. Goltz är en stor rackare

^{x)} den 11 januari

trädet avslutades genom att deltagarna aflade trohetsed till kejsaren

Ändtligen har den första domen öfver krigsförbrytarna fallit, idet att rätten i Leipzig dömt tre "personer" hvilka voro inkvarterade i en belgisk by till straffarbete för stöld. Antagligen voro "personerna" simpla soldater – Undras när turen kommer till de prinsar furstar, och andra hohecta^{x)} generaler som äro anklagade för mord, nedslaktning af fångar, mordbrand m.m. ?

Staden Paris har beslutat lämna en premie till hvarje familj för hvarje barn som tillkommer efter det andra. Sålunda kommer modern att vid det tredje barnets födelse erhålla en kommunal premie af 350 francs i kontanter. För hvarje nytt barn därutöver ökar premien med 50 francs. Initiativtagarne härtill hoppas att det ej skall stanna vid dessa förhållandevis små belopp, utan att Paris' exempel skall föranleda staten att besluta ett kraftigare

x) Deribland v.d.Goltz, om jag ej missminner mig.

statligt understöd och framhåller dessutom att stadens premium skall utdelas äfven till ogifta mödrar om barnet erkännes af fadern (hvarfor detta vilkor? – Det måtte la vara likgiltigt for staten hvem som välvilligt varit människan behjälplig ~~sitt~~ i hennes for denna välsignelsebringande värf - ty välsignelsebringande måste det ju vara eftersom det premieras^{x)}. Araktsjejev ordinerade ju till och med prygel för ~~de~~ hustrurna inom de famösa soldatkolonierna om de ej årligen levererade en unge åt ett älskadt fosterland, (efter en forresten ytlig besiktning af de ryska bondkvinnorna förefaller det mig som om bättre resultat skulle uppnåtts om gubbarna fått prygel - med mindre skulle åtminstone inte jag kunnat drivas att uppfylla min plikt mot tsar och fosterland.

-Har förut ett par gånger skrivit om "moderlön" som jag kallar det – orkar ej upprepa argumenteringen:

Stackelberg skref

For hvarje son hon fosterlandet gifvit

Hon redan en gång vågat lifvet (bra)

x) se sid 70

Olika länder, olika åsikter! – i Paris premieras barnaföderskor, här i Sverige agiterar Hinke Bergegren för att kommunerna skola aflöna fast anställda barnmorskor för rationell fosterfordrifning.

Om socialiseringsbegreppet skrives: - De gamla socialiseringsteorierna måste utbytas mot nya begrepp, om man på det ekonomiska området och industriella området och i det allmänna intresse skall kunna komma fram till ett bättre sakernas tillstånd. Om man nu inom socialdemokratien genom en officiell utredning kommer till självbesinning och lär sig inse att de ortodoxa socialdemokratiska lärorna icke kunna förverkligas, då har ju dermad redan en betydande vinst gjorts. Komma de socialdemokratiska arbetarskarorna att lämna de gamla socialistiska lärorna och omfatta nya ideal som kunna x sid 100

X En euraposteria blir om det ej vore välbe / att till fromma för den goda saken äfven tilldela oss män en liten utmärkelse som uppmuntran till exempel "Pour Le /" med skärt band

1) "Att det gnisslar i portgången vid ett så vidlyftigt företag som Folkens förbund är ingenting att undra på. Något större och svårare har aldrig förekommit, men heller icke något som erbjudit sådana möjligheter, om det lyckats och drivets fram af ett starkare nödtvång. Derfor kan man äfven när svårigheterna torna upp sig som högst se den an med en viss trygghet. De måste öfvervinnas. Ett återfall i den gamla anarkien är en utgång som ingen för närvarande vill ta på sitt ansvar.

I samband med att den förkättrade Wilson tilldelats det nobelska fredspriset skrives:
Presidenten Wilsons insats för åstadkommande af en mellanfolklig sammanlefnad på rättens och frihetens grund är så väl känd, att det icke är skäl att ytterligare erinra derom. Nationernas förbund lefver och skall lefva – detta faktum konstaterar León

Bourgeois i ett uttalande till en pressrepresentant, och han har dermed angifvit att presidenten Wilson redan vunnit en vida högre belöning än nobelpriset. Den norska nobelkommittéen har med sitt beslut endast inregistrerat Wilsons stora seger

Göteborgs Dagblad har emellertid något styfvare än Folkförbundet att bjuda mänskligheten:
- "Återupprätta det gamla på staternas suveränitet grundade internationella statssystemet. Det var bättre än det nuvarande, ty det dömde ej, som Versaillesfreden, hela nationer till att andligen och kroppsligen förtvina^x). Man respekterade varandras suveränitet^x) och derigenom förde man kriget utan att öfva mer våld än nöden kräfvde (se Belgien, norra Frankrike, Rumänien)
– Sköna tanke hvar fick jag den ifrån

X) Vänta tills ni få hveta fredsvilkoren på Västfronten – tyskarnas trost då rumanerna klagade ofver Bukarest freden – Vi skola åderlåta Frankrike tills det blir hvitt

-sa Sjövall. – och så lätt denna sköna tanke är att realesera! Nu.

Hur kan man skriva något så föaktigt dumt! Som emellertid lär återge biskop Eklunds åsikter.

2) Bästa sättet att göra arbetarna intresserade i det företag inom hvilket de verka borde väl vara att förmå dem att för sina besparingar, som nu ansätts i sparbanken, inköpa aktier^{x)} i detsamma och derigenom, såsom aktieägare, på bolagsstämmorna bli medbestämmande i affärens skötsel. Äfven en minoritet af arbetareaktier skulle väga tungt vid beslutens fattande (streichot m.m.)

Aktierna borde ~~vara~~ lyda på mycket små belopp, med vid skyldighet för bolaget att under vissa vilkor inlösa dem till gällande kurs. Arbetarna skulle då säkert köpa aktier som ge god ränta och hastigt kunna realiseras i händelse af behov, istället för sätta in sina slantar på sparbanken mot

x) Preferensaktier?

uschliga 4 – 4½ % (nu 5 %.

Speciella lagar måste naturligtvis skiftas för dylika industriella företag.

Naturligtvis kunna arbetarna redan nu köpa aktier i det företag der de äro sysselsatta, men klämnen ligger i att arbetsgifvarna i eget välförstådt intresse på allt sätt uppmuntra dem till att göra det, till exempel genom något reducerat pris på aktierna.

Herrar aktieegande arbetare komma sedan helt säkert att hålla tummen på ögat på sina icke aktieegande kamrater så att de inte slå dank.^{x)} Detta tycker jag är sundt tänkt

3) Detta skräfvel inflöt i memo den 13de dec- I dag, den 14de telegraferas från Hälsingfors att Trotskij på en jordbrukskongress i Moskva bekräftat att armén skall reduceras till hälften. Samtidigt skall sovjetregeringen med alla

x) ”smockan dallrar i luften”¹⁰⁾ sid 82

medel söka upprätthålla freden och ernå definitiv fred med stormakterna genom betydande eftergifter. En af dessa är med gifvande af stora koncessioner.^{x)} Ett faktum är att Englands öfverlamnat ett forslag till formligt handelsfördrag, hvilket inger forhoppning att freden icke ar aflägsen. Trotskij berörde slutligen den svåra antagonismen mellan armén och folket, hvilken dock skulle afvecklas genom militärväsendets ~~afveckling~~ omgestaltning.

Sovjetpressen diskuterar lifligt frågan om koncessionerna. Motståndarna till dessa framhålla att om kapitalet får tillträde till ryska marknaden ger det upphof till en våldsam spekulation och mutsystem hvilka redan nu frodas. Moskvapressen försvarar koncessionerna och betonar att det är en oundgänglig atgard, då man själf kan utnyttja rävarna .

x) Hur ar det? Man behöfver ju ej hålla aftal som ingås med kapitaliststatus?

Ryssland måste stå i kontakt med den öfriga världen. Det går ej i längden att stänga in sig själf i en cell och man kan inte göra ens den minsta spik af ett sentimentalt fasthållande vid den exklusiva kommunismen... Snabbare kan man val ej desavouera sig själf än hvad Trotskij / härmed gjort.

Tro hrr Lenin, Trotskij / själfva i förblindad fanatism på hvad de tratta i den arma ryska slaktboskapen – och på bolsjevismens framtid – eller sträfva de blott, med undergången för ögonen, att genom falska förespeglingar vinna en galgenfrist före den sista debäck´n

Och hvart skola de ta vagen efter denna – De bli helt säkert mördade hvarthän de än soka fly – Bäst att afföra dem till Doorn så kunna de och Fristedt ta sig en gemytlig brakarl tillsammans. I all enkelhet.

Napoleon ville, som redan nämnts ej söka fly från St Helena emedan han var

säker på att han skulle bli mördad af / agenter såfort han lämnade öve der han satt trygg under den aimable Lowes beskydd.

4) Hon sa att hon bland alla Tärnötanterna kände sig som en örn i en hönsgård – jag tyckte att hon mera verkade anka, der hon kom vaggande och snattrande.

5) Justitierådet Trygger som ~~nu~~ återkommit från Genève har för en intervieware förklarat att han nu ser mycket ljusare på Nationernas förbund än han tidigare vågat hoppas, det var hans öfvertygelse att det endast är en tidsfråga när Tyskland och Amerika komma med i förbundet, hvilket han för öfrigt ansåg vara nödvändigt. Det vore måhända klart redan vid folkförbundsförsamlingens nästa sammanträde i september 1921.

6) Jämför då prins Bernadotte, beskedliga karlen, satte särkar på Havais – eller var det samoas – mörkhyade döttrar då de simmat ut till det svenska örlogsfartyget för att stifta

intimare bekantskap med de blonda vikingasönerna och som, efter väl färrättade värf (i skansen) och ömma farväl, under skämt och glam, med särkar och allt skutta i hafvet och simmade i land, nöjda med sin dag.

7) Om man istället för några futtiga tusental kronor, som då och då offrats för torfproblemets lösning, på en gång anslog 7500000 kr, det vill säga en hundra delns procent af hvad våra torfmossar anses vara värda, borde vi komma till ett tillfredsställande resultat, wir dummen Schweden, likaväl som Mikael's folk Det förefaller som om detta borde vara sund ekonomi?

8) Prinsessan Hedvig Elisabeth Charlotta Konung Karl XIII lyckliga gemål måtte varit piggelin enligt Gjörwell och T./ Om hennes mottagande i Sverige skrifver Gjörwell:

När hon kom här i kapellet och fick se biskop Filenius i sin korkåpa forlorade hon all andakten, liksom hade

hon grinat bakom masken. Om aftonen på rikssalen, när hon åter fick se de gamla herrar riksens råd i talarer dansa gåendes fackeldansen, knäppte hon med solfjädern dem, dock i all vänlighet (!) dels på hand dels på kind, men konungen som närmare kände naturen af rådspurpura confererade så oformärkt härom med prinseisan som då grep sig an för att blifva grave (stackars liten, hennes lott lekna prinsessan Marias – Båda höllo på att ledas ihjäl vid sina respektiva uråldriga hof)

Om hennes dagbok som lär vara utmärkt, skrifver Fru Fogelkvist:

”Det är Arm / tshistorien som upptager lejonparten af dagboksintresset, och den kritik af svensk diplomati som i detta samband består är i sanning mördande.

Hållningen mot fakobinerna och emigrantpolitiken växlar med, konjunkturerna dag för dag mot England satte förmyndarregeringen opp samma morska ansikte

som i våra dagar gjort politikens Hammarskjöld så löjlig- - Prinsessan skrifver i sin dagbok:

---Då jag betänker Sveriges blygsamma ställning, förefaller det som skulle vår regering i allmänhet uppträda alltför morskt - - - Vore Sverige en stormakt skulle kanhända denna höga ton göra utmärkt verkan och tjäna till att häfda vår öfverlägsenhet, men då nu ej finns makt bakom orden, skulle det vara klokare att bemöda sig om ett höfligare sätt. Följden af dessa herrars sätt är att de ofta nödgas taga tillbaka hvad de sagt och ge hela världen nya prof på vår vankelmodiga hållning, som redan är en visa i hela Europa och åsamkat oss allmän ringaktning

9) Hoffman – det var han som slog sabeln under bordet i fredsförhandlingarna i Brest – Litovsk - anser emellertid nu, att det måste förberedas en internationell väpnad intervention emot Sovjetryssland. En internationell armé, sam -

mansatt ur alla staters armeér, under medverkar af Wrangels trupper och under befäl af en rysk general, skulle inom loppet af kort tid störta bolsjevikregimen. Om denna arme´ började sina operationer på vårsidan i närheten af Petrograd, så skulle den lyckas att mycket hastigt rensa Ryssland från de 3000 bolsjevikerna- härmed menar Hoffman de 3000 kommissarierna, i det han betecknar alla de öfriga som medlöpare. Han tror ej på de röda armeérnas motståndskraft och väntar att de skola svikta så snart de möta en väl beväpnad motståndare. Tyskland kräver ingen ledande roll i detta företag utan Hoffman föreslår att som ledare af hela företaget utses antingen Perching, joffre eller Foch. Efter Petrograds fall komma äfven kommissarierna i ~~Petrograd~~ Moskva att kapitulera utan strid. Han anser att de skulle vara lätt att komma till rätta med dem. Man måste tala till dem på samma

sätt som han gjorde i Brest- Litovsk, ej som Lloyd George gör i London.

(Det tror jag med – Förstår ej Englands politik – dikteras den af fruktan att Tyskland skall norpa åt sig den ryska marknaden?

10) Kommunikationsmedel till lands böra socialiseras emedan deras uppgift är att tjäna landet, ej att förtjäna pengar. Om de socialiserade järnvägarna gingo med en förlust af 100 millioner om året samtidigt som industrien genom billiga frakter ökade sina inkomster med 1000 millioner, vore det ju en god affär?

För den internationella sjötrafiken torde deremot det privata initiativet vara outhärligt.

Detta har jag visst skrivit om förut – minns ej – men det tål vid att upprepas.

11) Rörande Tysklands sätt att uppfylla sina förbindelser i fråga om afväpning höll förra krigsministern Lefèvre ett tal i franska kammaren d.22 dec hvori han framhöll att

x) Jämför landsvägarna som ingenting inbringa men kosta dryga pengar i underhåll

tyskarna söka dölja sin krigsmateriel. Interallierade kommissionen har redan låtit förstöra dubbelt så mycket materiel som Tyskland uppgifvit sig äga. Tyskland hade exempelvis lämnat uppgift på 27000 maskingevär, men sedan erkände en general att man ägde 153000. Lefèvre fastslog att det ännu finns betydligt öfver 30000 maskingevär, flera millioner gevär och ett stort antal kanoner. Han sade vidare att af de 14000 maskingevär som blifvit förstörda var icke ett enda af de nya modellerna --- en ny kanon lär ha konstruerats vid Krupps verkstäder —Talaren framhöll att det är möjligt att grunda Frankrikes (afväpning) på de tyska vapenförrådens förstörande om Tyskland undangömma vapnen eller tillverkar nya. Hvad man än kan säga om tyskarna, någon falsk stolthet lida de ej af.

(I sammanhang härmed kan nämnas att Deutsche Allgemeine Zeitung i en artikel med rubrik i Tysklands tiggeri i utlandet-

vänder sig mot det systematiska tiggeri som de tyska välgörenhetsföreningarna bedrifva i utlandet hvarigenom^{x)} kan taga skada) (hur stor hjälp ha vi svenskar lemnat de nödlidande ~~het~~ och hemlösa belgierna och fransmännen i de härjade provinserna? Men se, dom ligger inte dom)

Senare: (29 dec) Marskalk Foch har erhållit order att före d. 31 dec aflämna rapport till ambassadörernas råd rörande Tysklands afrustning, då denna fråga synes närma sig en allvarlig kris. Den franska pressen framhåller att saken är mycket allvarlig.

Berliner Tageblatt erfar ur entente kretsar i Berlin att om riksregeringen ej vill gå med på en uppläsning af innevånarevärnat har Ententen för afsikt att vidtaga repressalier, bland annat genom inmarsch i Bayern och besättande af Ruhrområdet.

(Månne ej general Hoffmanns recept for behandling af bolsjevikerna

x) Tysklands anseende

afven skulle visa sig effektivt gentemot tyskarna, mikaels folk?

Evening Standards diplomatiska korrespondent säger sig från auktoritativt håll ha inhämtat att Frankrike kommer att bemyndigas öfvergå till aktion om tyska regeringen icke omedelbart tager itu med utförandet af sina förpliktelser. Britiska regeringen är i allmänhet nöjd med det sätt hvarpå Tyskland uppfyllt sina förpliktelser ifråga om den reguljära arméen, med samtliga de allierade sympatisera med Frankrikes protester beträffande själf försvarsorganisationernas upplösning 15) sid 90

” En lika klumpig som osmaklig propaganda drifva Hohenzollernvännerna äfven med kejsarinnans sjukdom beträffande hvilken den officiösa regeringsbyrå Wolff dagligen offentliggör ett slags ”hofbullintin” och med hvilken särskildt den strängt monarkistiska Berliner Lokalanzeiger syssel-

sätter sig omständigt och under iveligt kittlande af sina läsares tårekörtlar. Hvar tredje dag lät man allt hopp om exkejsarinnans vederfående vara ute och Lokal-anzeiger underlät icke att dagligen begråta huset Hohenzollerns tunga olycksöde, samtidigt som det meddelades i preussiska landtdagen att redan före avslutandet af den förmögenhetsrättsliga öfverenskommelsen hade till exkonungen af Preussen utlämnats guldmark för 53 millioner, silfver för mer an hundra millioner, samt dyrbara möbler, mattor o.s.v. för en liknande summa och att tack vare den energi som Wilhelm II ombud besutto och tack vare de republikanska tjänstemännens medgörlighet^{x)} hela slottet i Potsdam redan länsats på sina inventarier (statsegendom?) som rubb och stubb vandrat till Doorn ---

(Hans v. Hiilsen)

12) Påståendet att England skulle kunnat

x) mutbarhet? - ”Hvad gör inte tysken för pengar

förhindra världskrigets utbrott om det genast vid förvecklingarnas början resolut ställt sig solidariskt med Frankrike faller på den grund att det hade varit möjligt för England att ingripa med hela sin kraft^{x)} om ej tyskarna i sin dumma förblindelse genom sitt infall i Belgien, dess ögonsten, gifvit dem ett, antagligen efterlängtadt, tillfälle att dänga till med "mormor" (storsläggan^{xx)})

13) Åsna, boricka! Jag tror att jag börjar bli lik Thorsten N-t som "skämtade med nollorna" solen är ju drygt en million gånger större ~~och~~ än jorden hvarför denna förhåller sig till Alpha som ett sandkorn till 300000 säckar sådana – och dessa säckar, lagda i rad skulle räcka från Stockholm till Jönköping

xx) Mormor! – Så fort jag genom nedskrifvandet af ofvanstående blifvit påmint om plåtslagarmormor traskade jag upp till Ulla, som af barn och barnbarn hedras med titeln mormor och då jag hörde det kära ordet surra om öronen på mig der jag satt i köket och vänta på min limpa, förjönk jag i ve-

x) Jämför Bernhardis förakt för de engelska landsättningskårerna

modsfulla drömmier och fram suckade: - " Mormor! Herre Gud ja, det var då det, när lifvet log mot en" – Ulla som egentligen är en rar gumma, fast sträng mot make och måg, såg deltagande på mig då hon nära nog med tårar i ögonen – hon vet att jag gått igenom litet af hvarje – frågte om jag hållit af min mormor? – Ånej inte så värst, men jag var den enda som kunde lyfta na på rak arm, sa jag – Hua-hua-hua i jösse namn säger inschenörn? Lyfte han din mormor på rak arm? – Jojomen, då jag var plåtis på södra Varfet – Ja frun måtte väl veta att storsläggan heter mormor? – Som vanligt teg Ulla först mens hon tog sig en funderare, sen blef hon arg och sen gapskratta hon. Hennes ohängda måg, Bellman föreföll glad och tillfredsställd hela tiden

14) Enligt hvad Vorwärts meddelar (den 5 jan) har chefen för franska fältgendarmieriet i Wiesbaden för afsikt att ihändelse af järnvägsstreik i Tyskland militarisera järnvägsväsendet i det ockuperade området med tillhjälp af franska trupper.

Det lär äfven vara hans afsikt att eventuellt inskrida med militär i Ruhrområdet för att trygga kolleveranserna.

(se^x)

xx) (Obegripligt att folk – junkrar såväl som sossar, som se sitt fosterland vackla på afgrundens rand, söka knuffa ner det deri) (tvi faen)

x) Från Königsberg meddelas, (den 4de januari) Att de allierades förnyade kraf på borgarvärnens upplösning framkallat stark oro i Ostpreussen. För den händelse de allierade äro beslutna att omedelbart och konsekvent genomföra krafven, kunna blodiga sammanstötningar och allvarliga oroligheter väntas. Borgarvännen ämna nämligen icke under några omständigheter frivilligt utlämna sina vapen jämte ammunition, och det kan förutses att de komma att göra motstånd mot de trupper som skola företaga afväpningen ---Det framhålles att i Ostpreussen pågår ett reaktionärt underminerande arbete, men att å andra sidan äro äfven betydande krafter i rörelse bland kommunister och arbetslösa xx)

15) Omkring samtidigt härmed har den officiösa Amerikanska radioagenturen utsändt följande telegram: Statsdepartementet har mottagit ett meddelande från franska regeringen, hvori det heter, att Tyskland icke uppfyllt vissa bestämmelser i Versaillestraktaten. Statsdepartementet har från annat håll erfarit att Frankrike planlägger besättning af Ruhrdistriktet^x) ioch förlängning af ockupationen af Rheinprovinserna. Amerika skulle med verklig oro se utförandet af en dylik aktion. Statsdepartementet ställer sig fullkomligt osympatiskt gentemot den ståndpunkten att Tyskland skulle straffas därför att det visat, att en bestämmelse i fredstraktaten icke kan genomföras.^{xx}) Stads departementet är öfvertygad om, att Tyskland icke är i stånd att genomföra vissa af fredstraktatens bestämmelser (Månne Uncle sam fått storhetsflugan. Flottrustningarna?

xx)Jämför "Det nya Tysklands och Vorwärts uttalanden i denna fråga (sid 55 och 56)

x) obs! för tryggande af de stipulerade kolleveranserna

16) Uppskof med Ålandsfrågans losning forordas af Goteborgs H o S tidning:

” Ett afgörande af Alandsfragan skulle i denna stund äfventyra långt mera än någondera landet skulle kunna vinna. Huru det kunnat gå därhän är i närvarande stund mindre viktigt att utreda än huru vi skola komma ur detta läge. Det kan ju icke ske på annat sätt än, att genom jämkningar och ömsesidig god vilja söka nå fram till en rimlig uppgörelse. Så länge båda parterna istadigt hålla på att nu, omedelbart och i ~~samband~~ ett sammanhang få allt hvad de kolla sin rätt, är ingen öfverenskommelse tänkbar. Det är icke heroriska åtbörder som äro af nöden, utan nyktra och kloka rådslag.”

17) Jim(nigger); –”Don’t it ’sprise you de way dem kings^{x)} carries on, Huck?”

Huck: -No, it don’t”

- Why don’t it Huck?

- Well, it don’t, because it’s in the breed – I

x) de två landstrykarna

recken they are all alike

-”But, Huck, dese kings o ’ourn is regular rapscallions; dat’s just what dey’s; dey’s regular rapscallions”.

-“Well, that’s what í’m a-saying; all Kings is mostly rapscallions, as fur as I can make out.

-“Is dat so?

-You read about them once. Look at Henny the Eight ; this’n is a Sunday school superinlendant to him--- (roligt men för långt) --- That’s the kind of a bug Henny was: and if we’d a had him along ’stead of our kings, he’d a fooled that town a heap worse than ourn done. I don’t say that ourn is lambs, because they ain’t when you come down to cold facts; but they ain’t notting to that old ram anyway. All I say is, kings is kings and you got to make allowances. Take them all around, they are a mighty ornery lot it’s the way they are raised”- -

“ som herrans smorda alltid äro mindre tillräkneliga, får man ej döma dem för strängt P.V. f.d. historieproffessorn

Från Vrena folkskola

Olle: - Då flydde gustaf Wasa och gömde sig under en kullfallen fru.

Professorskan: -Nej, i kväll går sannerligen min mans tankspriddhet öfver alla gränser –Titta der! Står han inte nu och bjuder den sjätte damen på snus!

- Jag har hört att din dotter ska ha en så vacker röst.

- Ja, hon ska resa till Paris i nästa vecka.

- För att utbilda sig till sångerska?

- Åhnej. Hufvudsakligen för att jag skall få tyst hemma.

(vore jag rik skulle jag skicka mina telefonuttor till Paris)

- Damernas korta klädningar få skulden för att så många karlar bli öfverkörda i London. Dom ser inte opp.

- "Emballaget har mycket att belyda" – sa en butikegare då han fick se en hyperelegant dam.

- Ett sista farval. John Forsell sjunger i afton för absolut sista gången (Bil-

jetter till morgondagens afskedskonsert säljas å vanliga ställen kl 12-3)

- Lofva mig, fru baronessa, att komma till oss ~~imorgon~~ på five o'clock tea imorgon klockan fyra och dricka en kopp kaffe?

- Den mycket trinda frun: - Du försummar mig på ett rent af skamligt sätt sen vi kommit till Marstrand!

- Den kärleksfulla maken: -Ja, ser du men älskling, läkaren har ordinerat mig att undvika allt som är fett.

- En dalaprost predikade en söndag öfver texten: " Den som öron hafver han hörå och inledde enligt gammalt god prästerligt recept sin oration med följande ord:

- Först märka vi den som öron hafver och sedan märka vi den, som inga öron haver- -

- Han är redan märkt tycker jag, inföll en något öfverförfriskad dalmas från orgelläktaren.

- Nå; Ellen, hvad är din åsikt i kvinnofrågan

- Jag vet inte, än så läng intresserar

jag mig bara för manfrågan

- Dottern:- Men jag vill inte gifta mej mä'n

- Fadern: Du måste! Blef kanske Eva tillfrågad om hon ville ha Adam?

Inom vetenskapliga kretsar anser man att det steinackska föryngringsmedlet är användbart på pegashästar. Försök lära vara under gärningen med ett par af våra äldsta pegashästar. Faller försöken lyckligt ut blir glädjen stormande på den svenska parnassen. De gamla spattiga och stelbente krakarna komma då att få dansa fram som unga sprakfålar

- " Det svenska folket tycks vara deladt i två läger: den ena hälften går i bönehus, den andra går på värdshus!

- " Lifvet i Stockholm påminner mig så smärtsamt om Petersburg utan det som gör Petersburg dragligt – den vulkaniska vildheten. Slöseriet och mystiken." (Ett par danska författare påstå också att stockholm och Petersburg likan varandra – Innevånarna i båda dansa på vulkaner – I Petersburg revolutionen och i

Stockholm ~~prolesterade~~ ~~vaxlar~~ på bankrutten.

Smith nere i Texas skulle hängas för häststöld. Men några dagar före exekutionen insjuknade han och kom under den gemytliga fängelseläkarens behandling, hvarefter han snart blev frisk igen

Vid sin morgonrond sade då läkaren uppmuntrande till honom

Nå Smith, nu är du så pigg att de kunna hänga dig när som hälst.

- Låt vara att apan saknar djupare insikt i vetenskapen, hvem gör ej det

---- Om djupet af de tankar som rör sig bakom hans grubblande ansikte kan man få en föreställning genom den visa takt som han förtiger dem med. Var säker på att den tänkande apan inte bygger upp några fantastiska system eller fotar sin tro på några fritt uppfunna dogmer. Hans världsuppfattning är grundade uteslutande på hvad han har erfarit som verkligt – på den ende sanning vi törs lita på (Det roliga med apor är det

The memorial by Mr Dick nr 27b

uttryck af bottenlös wettschonerz som hvilar öfver deras intelligenta drag då de hålla på med sina allra värsta galenskaper

- Läraren: - Kan du nämna mig nån nyttig insekt, Åke
- Åke: - Biet
- Läraren: - Rätt. Nå du, Olle, känner du till någon annan
- Olle: - Nödbromsen (den där ohängda Olle är då alltid framme och dabbar sig)
- Wille: - Har du hört Kalle, att Anderssonskan i 23 an har fått en pojke
- Kalle: - Åh, håll i mig äru snäll! Sextiårs manniskan! När fick hon den?
- Wille:- För 30 år se´n förstårú
- I en amerikanska sofvagn der det fanns skilda toaletter för ~~for~~ herrar och damer, ett i hvardera ändan af vagnen, ropade konduktören en morgon: - Som inga damer medfölja taget får herrarna idag tvätta sig i båda ändarn
- Sötosen: - Inte sannt, löjtnanten, ni skulle aldrig gifta er med en ung flicka bara för hennes pengars skull?

- Löjtnanten: - Nej aldrig, men jag skulle å andra sidan aldrig kunna förlåta mig själf om jag låta den unga flickan förbli ogift bara för det att hon har pengar! (en rättänkande ung man
- Jag skulle vilja se den man som kunna få mig att tiga, sa fru Pettersson
- Ja det skulle jag också vilja, sa hennes man, maka´ sig åt dörren. Jag skulle mer än det - Jag skulle vilja trycka hans hand
- Hon:- Du gifte dig med mig bara för det att jag hade pengar
- Han: - Nej, min älskling, jag gifte mig med dig för det att jag inte hade några pengar
- Skilsmässorna inom de under kriget ingångna äktenskapen börja nu dugga jämnt i England. Orsakerna till eländet äro mångghanda – En ung fru begärde skilsmässa därför att hennes man var ”för mycket hemma”. Skälet var, att mannen före äktenskapets ingående hade uppgifvit att han blott kunde tillbringa ”weekend” i hemmet, men nu skaffat sig en annan plats, hvilken

tillät honom att komma hem hvarje dag – hvilket naturligt vis är outhärdligt – (jämför, i memo, den unga damen som ansåg att man och hustru borde bo på skilda håll och inte ens ville ha sin herre och man i lusthuset i trädgården, ”emedan han skulle vara till besvär”)-

Ett annat äktenskap blef olyckligt därför att mannen mot hustruns vilja lade sig till med mustascher; det enda medlet att gardera sig mot denna oförrätt tycktes henne vara en laglig skilsmässa

Under sista mantalsskrifningen har en bonne antecknat om sina barn att ”de stora snyta de små”.

- Elsa: O August hva de ä härligt att vara hemligt forlofvad! Alla mina väninnor ä så afvundsjuka att dom kan spricka!

- Frun: - ska du raka dej Gottfried

- Herrn: - Ja de ska ja”

- Frun : - Vänta lite, så ja får bära ut papegojan, annars lär hon få sig många fula ord -

Det är ju fanen att man under nära två månaders tid inte ur ett half dussin tidningar –”skämt” och andra-, ska kunna plocka ihop sidor något så när skapliga roligheter

X förverkligas, då har därmed möjlighet öppnat sig för ett samarbete med öfriga medborgare i olika partier som sträfva ~~stre~~ efter att utvecklingen inom det industriella lifvet skall komma in i lugna och sunda banor och vilja vara medan att bygga upp ett bättre samhälle

För närvarande skulle jag vara nöjd om dom ville bygga opp bättre hus. Min kåk är så dragig och kall att nypo äro stelfrusna^{xx)} - kan hvarken skrifva eller snusa^{x)}

- Underligt då jag ej fryser förresten (så värst) och hälsan är öfverdådig. Misstänker att det är börjande åderförkalkning –borde naturligtvis rådfråga läkare men törs ej, emedan den fanen antagligen skulle döma mig att återgå till ett civiliseradt lif, och det blir inte af^{xxx)} – hällre lass basen

Vännen Kurt – 5 år yngre än jag- skrifver att han nyss fått sin dom – höggradig åderförkalkning – och forefaller rätt snopen. Jag har försökt att trösta honom

^{xxx)} det blefve dock endast en galgonfrist

^{xx)} dagen och vintern lång, utom då jag vid måltiderna brassar på i kaminen

^{x)} skall, arrangera med grannarna att hon en gång i timman kommer in och stoppar snus i näsan på mig

The memorial by Mr Dick nr 27b

med att tala om jag känt en godsägare som var så
calinerad att han ph-s Portland –cement (han var af
engelsk extraktion) och som dock lefve många år, aktad
och ärad af talrika vänner, som, trogna in i det sista
hjälppte honom att tömma godsets välforsedda vinkällare.
Mot slutet kunde den gamle fint bildade mannen endast
säga "Skål" och "Tjohej" , Frid vare med honom